

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg var jo i virkeligheden selv inde på det i min besvarelse af beslutningsforslaget, at det netop bliver vanskeligere, fordi man annoncerer andre steder, f.eks. er der sket en flytning over til brug af internettet, og man annoncerer på anden vis i det offentlige rum. Og den tendens mener jeg at det her forslag, det element her i forslaget, simpelt hen vil styrke og dermed gøre det endnu vanskeligere for politiet og de sociale myndigheder at følge op på forholdene. Jeg synes, det er en anden situation, hvis man appellerer til, at folk, der har mistanke om, at en kvinde er handlet, reagerer og sørger for at underrette de ansvarlige myndigheder, der så kan følge op på sagen.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Men når selveste rigspolitiet i deres handlingsplan ikke taler om, at kunder skal reagere, men at medievirksomhederne ligefrem skal reagere ved at hjælpe politiet og gerne i annonceringsøjemed, synes ministeren så ikke, det er ganske utroligt at afvise dette forslag, som netop gør opmærksom på, at her er et problem, og at medievirksomhederne har et ansvar for at undersøge, hvad det er for nogle annoncer, de sætter i? Det er rigspolitiet, vi taler om, der anbefaler det her.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, at jeg meget klart har gjort rede for, at jeg ikke synes, det er en farbar vej. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt at pålægge annoncørerne et sådant ansvar. Jeg tror, at der vil ske en forrykning i annonceringen, som ikke vil gøre det nemmere, og jeg mener, det er helt utopisk at forestille sig, at annoncørerne skulle ud og finde de her oplysninger, som forslaget lægger op til. Derfor spurgte jeg til, hvordan man overhovedet forestiller sig, at det kan lade sig gøre i praksis. I dag er der, som jeg siger, allerede straffebestemmelser. Hvis man har viden om det på forhånd, så er det simpelt hen ulovligt, men hvordan man som annoncør skulle kunne gå ud og indhente de informationer, har jeg meget vanskeligt ved at se.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev dybt forundret, da jeg hørte ministerens indlæg. Jeg troede sådan set, at regeringen havde den samme holdning som oppositionen, nemlig at vi skal gøre, hvad vi kan for at bekæmpe prostitution, at vi ønsker at få folk ud af prostitution, at vi ønsker at få kunderne til at holde op med at købe ydelser hos mennesker i prostitution. Det troede jeg var en fælles målsætning. Så kan vi være uenige om midlerne, men det troede jeg faktisk var en fælles målsætning.

Kl. 18.30

Det er mindre end et år siden, vi havde et beslutningsforslag her i Folketingssalen om hoteller, hvor regeringen skulle bruge sin indflydelse på SAS-hoteller til, at hotellerne skulle lade være med at medvirke til prostitution. Finansministeren gik op med det samme og sagde, at han var fuldstændig enig i forslaget, fordi han også var enig i målet om, at hoteller ikke må medvirke til prostitution. Det går jeg ud fra ikke er, fordi regeringen har en holdning om, at det er fint med prostitution, og at den skal foregå i det åbne, så vi kan se det og hjælpe folk, men fordi vi faktisk ønsker at gøre, hvad vi kan, for at begrænse prostitutionen.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes selv, at jeg gjorde ualmindelig meget ud af at understrege regeringens ønsker om at komme menneskehandel til livs og bidrage til, at de, der vil ud af prostitutionen, kan komme i gang med, som jeg har kaldt det, et andet liv, som er overskriften på den handlingsplan, vi har for indsatsen for de prostituerede.

Sagen er jo, at regeringen har taget rigtig mange initiativer, både på menneskehandelsområdet og for de prostituerede, og simpelt hen har opkvalificeret indsatsen på hele det her område. Den diskussion, vi har i dag, går jo så på, hvilke midler det er, man vil tage i brug, og der må jeg bare sige, at jeg ikke synes, at det er egnede forslag, der kommer i det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren indledte sin besvarelse med at sige, at det åbenbart var sådan, at forslagsstilleren ønskede at bekæmpe prostitution gennem et moralsk korstog, og at ministeren var uenig i, at